

novinky

2spod Bradla

5/3/2013 ROČNÍK XXI

Obdobie fašiangov začína na Troch kráľov a končí Popolcovou, tzv. „škaredou“ stredou. K tomuto obdobiu sa viaže mnoho ľudových zvykov. Brezová chcela prispieť k udržiavaniu týchto tradícií, preto aj tento rok zorganizovala Fašiangy s ochutnávkou zabíjačkových špecialít v spolupráci s FS Brezová, TS Brezová a MHZ Brezová.

V čase fašiangov bol zvyk chodiť od domu k domu a za odmenu mládenci dostávali slaninu, vajíčka, klobásy... Fašiangový sprievod s hudbou a spevom sa rozptýlil medzi ľuďmi, kde im dievčatá osladili život tradičnými pampúškami, samozrejme nezaobišli sme sa ani bez koštovky páleného a odmenou pre nich bol aj kus slaniny, kto-

dobrovoľného hasičského zboru, zamestnancom technických služieb za prípravu a pomoc pri organizovaní, pánovi Branislavovi

Fašiangy na Brezovej

Tento rok sa presunuli priamo na Námestie M. R. Štefánika, kde už od rána vreľala voda v kotloch a pomaly sa zbierali záujemcovia o už zaužívanú miestnu tradíciu. K dobrej nálade, ktorá panovala medzi ľuďmi, prispel príchod veselej „chasy“ členov FS Brezová, ktorí všetkých prekvapili svojimi nezvyčajnými fašiangovými odevmi.

rý dostali od pani primátorky „na šablú“. Okrem ukážky tradičnej zabíjačky, kde za asistencie hasičov predviedol svoj um pán mäsiar, si mohli ľudia zakúpiť zabíjačkové špeciality, bez ktorých by sa toto podujatie

nezaobišlo. Návštevníci si tak mohli pochutnať na jaterniciach, klobáskach, pečnom mäse, obarovej polievke, zabíjačkovej kapuste.

Sme radi, že sa tradícia fašiangov zachovala, za čo vďačíme všetkým zúčastneným a návštevníkom. Konkrétne chceme poďakovať pánovi Dušanovi Michaličkovi a členom

Kovačechovi ako aj zamestnancom mestského úradu, členom FS Brezová, Mlynu a pekárni Školuda za podporu.

Dominika Sabaková a Hana Valová

Dvaja podvodníci pobavili Brezovú

Ako iste mnohí viete z plagátov, vo štvrtok 21. februára sa o 18. 00 v kinosále Národného domu uskutočnila verejná nahrávka tohto, ako ho sami nazvali, „humoristicko hudobného programu pre sociálne slabšie skupiny intelektuálov“.

Organizátorov potešil záujem verejnosti o toto predstavenie, keďže lístky sa takmer vypredali už v predpredaji a účinkujúci tak vystupovali pred plnou kinosálou. Scenár, ktorého nosnou časťou boli vtipné, až satirické dialógy moderátorov Adyho Hajdu a Lukáša Latináka, skvele dopĺňali hudobné vstupy hostí La Goia (Peter Ševčík, Peter Ďurovec, Matej Vaník) aj „konkurz“ Nikol Weiterovej. Milým prvkom scenára bolo zakomponovanie brezovských reálií, napríklad: „...Že tu je všetko z brezy, vieš? A vieš, čo je ešte z

(Pokračovanie na 2. str.)

MESTSKÝ ÚRAD

Pripomínáme si

• 23. 3. 1858 – 155. výročie úmrtia katolíckeho farára Juraja Mitošeniho (Mitošinka, nar. 16. 12. 1817) Na Brezovej pôsobil ako správca fary od 18. júna 1852.

• 27. 3. 1808 – 205. výročie narodenia evanjelického farára, učiteľa Tomáša Slavomila Hroša (pseudonym Brezovan, Brezovský, zomrel 10. 2. 1874). Jeho celoživotná služba je spätá s Brezovou, okrem štvorročného pôsobenia (1840-1844) vo funkcii evanjelického farára na Bukovci. Na Brezovej pôsobil v rokoch 1834-1840 ako kaplán, od roku 1844 ako farár. Celý svoj život zasvätil slovenskej veci, ostro vystupoval proti maďarizačnej politike uhorskej vlády. Bol činný aj literárne. Roku 1836 založil na Brezovej Slovanskú knižnicu, zdieľal sa na postavení veľkej cirkevnej školy a evanjelického kostola, propagoval zakladanie spolkov miernosti a hospodársku osvetu.

• 28. 3. 1903 – 110. výročie úmrtia notára, národného buditeľa Juraja Jurkoviča (nar. 12. 2. 1827). Bol otcom architekta Dušana a evanjelického farára Vladimíra Jurkovičovcov. Na Brezovej pôsobil ako notár. Manželka Emília Jurkovičová bola sestrou Anny, manželky Jozefa Miloslava Hurbana. Bol tak ujom Svetozára Hurbana Vajanského, ktorý ho v románe Kotlín zachytil v osobe Greguša.

Alžbeta Fedorová

Výstava 1939 - 1945

Mesto Brezová pod Bradlom

Klub vojenskej histórie Slovensko

ZO Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov v Brezovej pod Bradlom

Vás pozývajú na

Oslavy 68. výročia oslobodenia mesta
pondelok 8. apríla 2013

Program :

• kinosála ND Štefánikov

11.45 hod. Beseda s priamymi účastníkmi odboja p. J. Sedlákom a p. B. Havírom, KVH Slovensko

• Nám. M. R. Štefánika

12.50 hod. Slávnostná spomienka

• Miestny cintorín

13.05 hod. Pietny akt pri Dejinnom pamätníku

• ND Štefánikov - foyer

14.00 hod. Otvorenie výstavy 1939 – 1945

Výstava bude verejnosti prístupná jeden deň od 14.00 do 19.00 hod.

Zo života Denného centra

• V mesiaci január navštívili členky výboru dlhodobo choré členky DC a odovzdali im balíčky s ovocím.

• 23.1.2013 sa uskutočnila výročná členská schôdza DC a ZO JDS za účasti primátorky mesta Evy Ušiakovskej, prednos-

tu MsÚ Mariána Gavlasa a 58 členov DC. Po odznení hodnotiacich správ a predložení návrhu plánu práce na rok 2013 sa uskutočnila diskusia, v ktorej sa seniori obracali so svojimi otázkami priamo na pani primátorku, ktorá im podľa možnosti hneď odpovedala. Po skončení diskusie schôdza jednomyselne schválila predložené uznesenia:

1. Uznášania schopnosť výročnej členskej schôdze

2. Správu o činnosti DC a ZO JDS

3. Správy o hospodárení DC a ZO JDS

4. Správy revíznej komisie

5. Plán práce DC a ZO JDS na rok 2013

6. Doplnenie výboru DC a ZO JDS o náhradníčku pani Annu Závodnú.

Po ukončení oficiálnej časti výročnej schôdze premietol pán prednosta prítomným dokument o revitalizácii mesta, ku ktorému podala slovný výklad pani primátorka.

Výročná členská schôdza bola ukončená občerstvením.

A. Kubicová

Žije medzi nami, denne ju stretáte, ale naozaj ju poznáte?

Reč je o vedúcej Denného centra pani **Olge Allinovej**, rodenej Sadákovskej, rodáčke z Brezovej. Spolu s manželom vychovali troch synov. V mladosti absolvovala krajčírsky a obuvnícky kurz. Do odchodu na invalidný dôchodok pracovala v Západoslovenských nábytkárskych závodoch. Popri zamestnaní a starostlivosti o rodinu bola aktívna v rôznych spoločenských organizáciách, jej srdcovou záležitosťou boli a sú ručné práce, poézia a spev. Všetko vždy robila a robí precízne a s plným nasadením. Len perfektné odvedenou prácou si nevyučená krajčírka dokázala získať širokú klientelu žien, pre ktoré šila, čo jej neraz pomohlo zabezpečiť živobytie pre rodinu. Už 40 rokov spieva v ženskej speváckej skupine pri zbore pre občianske záležitosti, zároveň je členkou seniorskej speváckej skupiny Kapoše, pôsobiacej pri DC. V roku 1985 založila na Brezovej prvú organizáciu Zväz invalidov, ktorej bola prvou predsedníčkou a aktívnou členkou. Po odchode do invalidného dôchodku v roku 1998 si začala plniť svoje sny. Naučila sa techniku paličkovania. Zamerala sa na našu tylovú „vláčkovú cipku“, ale ovládla mnohé ďalšie techniky. Jej práce poznajú i v zahraničí. Našu tradičnú kultúru reprezentuje a šíri na rôznych kultúrno-spoločenských akciách doma i v zahraničí, oblečená vždy v brezovskom kroji. V rokoch 2005-2009 viedla na Brezovej Klub pletenej cipky. Pod jej vedením sa brezovské paličkáčky zapojili do celoslovenskej akcie Čipkárska cesta, ktorá je vystavená v Pribyline. Za aktívnu prácu ľudovej umelkyne-paličkáčky bola v roku 2009 troma nezávislými subjektami navrhnutá na zaradenie do životopisnej encyklopédie významných žien a mužov Slovenska. Encyklopédia WHO IS WHO v Slovenskej republike obsahuje približne 4 720 životopisov, čiastočne s fotografiami a menným zoznamom s približne 15 390 menami. V tejto encyklopédii sa píše pod písmenom „A“ aj o Brezovanke,

o žene síce bez titulov, ale žene s veľkým srdcom plnom lásky k ľuďom, k rodnému mestu a tradíciám. Pani Olga Allinová je vedúcou Denného centra od roku 2007. Jej organizačné schopnosti, ochota obetovať svoj voľný

čas pre spokojnosť a potreby druhých, šírenie pozitívnej energie a dobrej nálady prispievajú k rozširovaniu členskej základne DC a ZO JDS. Dňa 12. marca sa naša Olinka, ako ju medzi sebou dôverne oslovujú seniori, dožíva okrúhleho životného jubilea.

Do ďalších rokov života prajú jej členovia Denného centra a Základnej organizácie Jednoty dôchodcov pevné zdravie, ktoré tak veľmi potrebuje, veľa šťastia, spokojnosti v rodine, veľa optimizmu, dobrej nálady a tvorivých síl.

Za členov Denného centra:

Anna Kubicová

Za členov Základnej organizácie Jednoty dôchodcov:

Alžbeta Mikulinová

Dvaja podvodníci pobavili Brezovú

(Dokončenie z 1. str.)

brezy? Lístoček...“. Program bol na prekvapenie veľmi dynamický, čo síce nevynikne v rádiu, ale o to viac vyburcovalo publikum k spontánnemu smiechu a potlesku, ktorým odmeňovali vynikajúce výkony všetkých účinkujúcich.

Takýmto príjemným spôsobom určite všetkým návštevníkom ubehli takmer dve hodiny programu veľmi rýchlo a spokojní odchádzali aj „vyštavení“ moderátori a režisérka s materiálom na ďalší diel relácie pre Slovenský rozhlas, kde ste si ho mohli vypočuť v nedeľu 3. marca o 11. hodine dopoludnia.

Dominika Sabaková

Fenomén Brezovej

/Esej/ 1. časť

Mal som to šťastie narodiť sa na Brezovej, som teda Brezovan, a to nielen rodiskom, ale aj historicky po brezovských predkoch z oboch strán, Micháľkovci a Poláčkovci, z ktorých pochádzam, sú obyvateľmi Brezovej v mnohých generáciách už celé stáročia. Povieť si: ale veď každý sa niekde narodil, každý má predkov. Je vari narodenie sa na našej Brezovej, teda rodácka príslušnosť k Brezovej, pocit historického Brezovana niečo, čo si zaslúži nejakú zvláštnu pozornosť? Je vari Brezová nejaký zvláštny fenomén medzi stovkami iných obcí a miest Slovenska? Aké pocity, aké poznanie, aké historické reálie, aké vlastnosti brezovských predkov ma oprávňujú k tomu, aby som povedal: „Áno!“ Nie je to len lokálpatriotická namyslenosť? Tú môže mať obyvateľ každého slovenského sídla! Ale, predsa len, podme sa pokúsiť hľadať prvky fenoménu Brezovej a Brezovanov. Rovno si povedzme, budeme sa viac-menej pohybovať v historických dimenziách. A len na ilustráciu: z čias môjho detstva si pamätám na otcovo spomínanie na dobu tesne po vzniku Česko-Slovenska, bolo vtedy plno nadšenia, ak vraj v preplnenom vlaku Brezovan povedal: „Ja som z Brezovej“, viacero ľudí mu uvoľnilo miesto. No neviem, neviem, máme tomu veriť?

Teda Brezová, či presnejšie Brezová pod Bradlom. Kedy vznikla? Niektorí historici tvrdia, že až v 16. storočí, niektorí, medzi nimi aj mladý brezovský dejepisec Matúš Valihora, hovoria, že už v 13. storočí, a že teda je dôvod na oslavy 750-ročnice. Isté je, že už v čase vzniku sa začali formovať pozoruhodné vlastnosti Brezovanov. Kraj, kde Brezová vznikala, bol porastený hustými lesmi, osadiť sa v takomto prostredí znamenalo odohrať tvrdý, statočný zápas s prírodou. Ďalším faktorom, ktorý formoval Brezovanov v stredoveku, bolo prijatie reformácie. Tá, ako vieme, sa po Lutherovom vystúpení rýchle šírila v Európe, lebo prinášala niektoré pozitívne veci, napr. bohoslužobné používanie národných jazykov. Neskoršia protireformácia a rekatolizácia historicky znamenala zmenu v šírení reformácie. Brezovania sa však veľmi vytrvale držali protestantizmu, chodili radšej do artikulárneho chrámu v Prietrži (pešo, nie autami, ako by to bolo dnes) alebo na bohoslužby za Bradlo, ako by mali prestúpiť na katolícku vieru.

Ďalším faktorom, ktorý v stredoveku formoval Brezovanov, bola ich obrana pred susedmi pri hraničných chotárnych sporoch. Z historickej literatúry vieme, že zápas našich predkov tu zväčša bol úspešný. Ekonomický rozvoj Brezovej v oblasti poľnohospodárstva a remesiel viedol už na konci 18. storočia k premene obce na opidum, čiže mesto. Aj počet obyvateľov potešiteľne vzrastal a bol vyšší ako v niektorých historických slovenských mestách. Vzrastajúci počet obyvateľov nútil ľudí v mestečku k čoraz poctivejšiemu zápasu s prírodnými podmienkami, k čoraz väčšej efektívnosti v remeslách. Stráne Bradla

sa vtedy orali veľmi vysoko, ešte v 70-tych rokoch minulého storočia boli na to jasné stopy, dnes je všetko zarastené lešom. Isté je, že aj postúpenie Brezovej v stupnici sídel viedlo k zvyšovaniu hrdosti na svoje mesto. A navyše, už v tejto dobe sa Brezovania snažili o vzdelávanie detí, v meste pôsobili viacerí významní učitelia, už v 2. polovici 18.

storočia išli Brezovania aj na vyššie stupne škôl a sú medzi nimi aj absolventi Trnavskej univerzity.

Všetky tieto skutočnosti viedli k významnej úlohe Brezovej v 19. storočí, v dobe prvého zápasu Slovákov o národnú emancipáciu. Dobré vieme, že tento zápas, vedený štúrovca-

(Pokračovanie na 4. str.)

PRECHÁDZKA STAROU BREZOVOU

Milí čitatelia,

v súvislosti s minuloročným 750. výročím prvej písomnej zmienky o Brezovej som pripravil prezentáciu dobových historických fotografií starej Brezovej. Fotografie zachytávajú Brezovu tak, ako vyzerala až do obdobia intenzívnej výstavby v 60. - 80. rokoch 20. storočia.

Obrázky z tejto prezentácie som sa rozhodol publikovať formou seriálu v nasledujú-

cich číslach Noviniek spod Bradla. Prechádzku starou Brezovou začneme príchodom na železničnú stanicu a budeme postupovať z dolného až na horný koniec Brezovej.

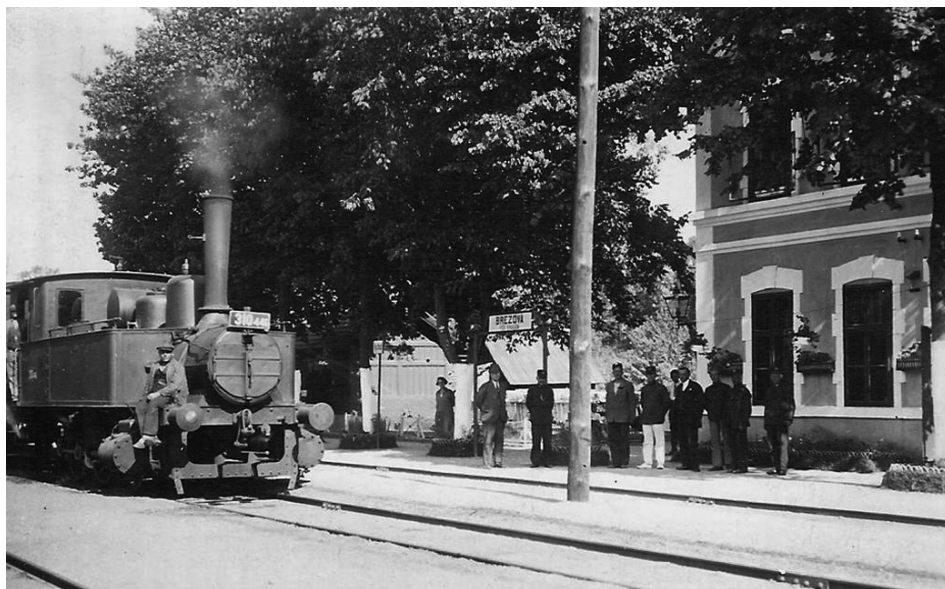
Tí, ktorí budete mať záujem, si môžete nájsť fotografie z jednotlivých dielov seriálu aj v elektronickej podobe na www.brezova.sk v sekcii Fotogaléria pod názvom Prechádzka starou Brezovou.

1) Železničná stanica

Železnicu mala Brezová od 6. septembra 1899. V roku 2003 bola osobná železničná doprava na Brezovu zrušená, budova železničnej stanice, ktorú vidíte na fotografiách, stojí na Staničnej ulici dodnes.

Matúš Valihora

(Dokončenie z 3. str.) Fenomén Brezovej

mi, našiel práve Brezovú pripravenú, tak ako i okolitý región. Isté je, že v Brezovanoch sa musel usadiť pocit istej hrdosti, že ozbrojené vystúpenie sa konalo práve tu. A slúži ku cti obyvateľov tohto mesta, že sa mnohí zapojili do ozbrojených jednotiek, s ktorými sa niektorí dostali až na východné Slovensko. Výnimčnosť Brezovej v štúrovskej dobe dokazuje aj skutočnosť, že ak si pozeráme zoznamy finančných prispievateľov na rôzne národné akcie, Brezovania tam nikdy nechýbali, čo nemožno povedať o množstve iných slovenských sídel. Treba povedať, že aktívnu úlohu Brezovej v národnom zápase si vládnuce maďarské kruhy dobre zapamätali a neskoršie brzdili rozvoj mesta v posledných desaťročiach 19. storočia. Napriek tomu však treba konštatovať, že Brezovania vďaka húževnatosti a obetavosti dokázali postaviť pod vedením pána farára Hroša svoj veľký kostol i na tie časy aj veľkú školu. Ešte je nutné s hrdosťou na našich brezovských predkov zdôrazniť, že na slovenské pomery mimoriadne húževnato odolávali bezhraničnej maďarizácii.

Prvých osemnásť rokov 20. storočia prtláčalo Brezovú, tak ako celé Slovensko, stále do maďarského blata. Ale Brezovania, ako by už čosi cítili, začali pod vplyvom svojich farárov a učiteľov posilať svoje deti študovať do Čiech, akoby sa chceli pripraviť na nové úlohy, keď sa bude treba začať starať o vlastné veci, viesť svoj štát. A naozaj, z týchto študentov vyniklo viacero významných Slovákov na poli diplomacie, politiky, bankovníctva. Aj do radov legionárov pod vedením M. R. Štefánika sa zapojilo dosť Brezovanov. Nakoniec aj sám Štefánik bol vtedy vlastne Brezovan, veď Košariská ešte boli súčasťou Brezovej.

Fenomén Brezovej Martin Michálek
(Pokračovanie v budúcom čísle)

ŠKOLSTVO**Marec v ZUŠ**

Napriek veľkej chorobnosti detí v mesiacoch január a február a aj zlyhaniu termínu spoločnej akcie všetkých miestnych detí, sme sa v ZUŠ-ke rozhodli predsa len uskutočniť koncert pri príležitosti MDŽ 14. marca 2013 o 16.30 hodine v spoločenskej sále školy. Nechceme prerušiť dlhoročnú niť tohto programu. Aj keď si ho mnohí neprávom spájajú s komunistickými zvyklosťami, opak je pravda. Je to oveľa dlhšie trvajúci sviatok úcty k ženám, ktoré na svojich bedrách nesú veľký diel starostí o deti, rodinu i prácu. Chceme tak všetkým ženám, i tým, ktoré nie sú matkami, ale napríklad milujúcimi tetami a susedami, vyjadriť svoju lásku a potešiť ich v inak bežnom dni. Srdечно teda pozývame všetky ženy, ktoré si chcú užiť príjemné poobedie, 14. marca do ZUŠ-ky. Zároveň si všetci prítomní budú môcť pozrieť i práce detí zo všetkých školských zariadení na výstave s názvom Čo

čítaš. Bude to prehliadka výtvarných prác venovaná ilustrácii. Iste poteší svojou rôz-

norodnosťou a roztomilosťou ako výstava Snehuliakovo, ktorá sa najviac páčila škôlkarom. Už 19. marca o 14.30 hodine otvoríme výstavu venovanú veľkonočnej tematike s poetickým názvom VELKONOČNÁ PESNIČKA. Dúfame, že si ju prídu pozrieť všetci, ktorí sa tešia na nové výrobky z keramiky s jarným motívom a nainšpirovať sa novými námetmi a dekoráciami tohto roku. Táto výstava potrvá do 27. 3. 2013, aby ju vystriedala hneď po Veľkej noci výstava venovaná deťom obľúbeným témam. Výstavu s názvom FAUNA A FLÓRA otvoríme už 8. apríla o 14.30 hodine.

JK

PodĎakovanie

Centrum voľného času ďakuje seniorkám pod vedením pani Evy Valihorovej za vyčistenie priestorov 1. poschodia po rekonštrukcii.
Vedenie CVČ

Polročné prázdniny alias Cookies party

I keď všade na okolí zúrila chrípková epidémia, zdravé deti to neodradilo, a polročné prázdniny prišli stráviť do Centra voľného času (CVČ). Veď tu na nich čakala Cookies party, čiže sušienková party, ktorú si nemohli nechať utiecť. Samozrejme, že sušienky sa nerozdávali zadarmo. Dostal ich len ten, kto sa zapojil do súťaže a splnil danú úlohu.

Deti sa u nás určite nenudili. Okrem súťaží a hier sa pohrali i so zvieratkami, ktoré v CVČ chováme. Mnohým sa ani nechcelo ísť domov.

Sušienky na party napiekli šikovné ruky detí z krúžku Domáci šikulkovia, za čo im patrí naša vďaka.

Zuzana Hrajnohová

Vážení rodičia, absolventi školy, priatelia, podnikateľské subjekty,

i v tomto roku máte možnosť podporiť zlepšenie kvality vzdelávania na Strednej odbornej škole M.R. Štefánika v Brezovej pod Bradlom tým, že dobrovoľne poukážete 2 % zo zaplatenej dane za rok 2012 zákonom vymedzeným právnickým osobám a prijímateľom. V notárskom centrálnom registri pod značkou NCR po 736/2012 je zaregistrované aj Občianske združenie – Združenie rozvoja osobnosti mládeže Brezová pod Bradlom, ktoré podporuje vzdelávacie aktivity školy v súlade so svojím štatútom.

Údaje, ktoré potrebujete:

Sídlo: SOŠ – M. R. Štefánika, Cesta SNP 244/1, 906 13 Brezová pod Bradlom

Právna norma: Občianske združenie

IČO: 42023327

ĎAKUJEME VÁM, že ste sa rozhodli pomôcť našej škole.

Ďalšie informácie o poukázaní 2% zo zaplatenej dane za rok 2012 získate na č. t. 034/6242361, 0915981561, www.rozhodni.sk, www.sosbrezova.sk

2% dane nie sú sumou „navyš“, ale súčasťou Vášho povinného odvodu. Vaša poukázaná čiastka bude použitá na rozvoj vzdelávania a zlepšenia materiálnych podmienok mládeže v SOŠ M. R. Štefánika v Brezovej pod Bradlom.

Za ich veľkú bojovnosť, vytrvalosť a chuť športovať im patrí veľké uznanie

Dňa 27. januára 2013 sa chlapci z futbalového krúžku Centra voľného času zúčast-

nili futbalového turnaja v Holíči. Turnaja sa zúčastnili družstvá z Brna, Trnavy a Brezovej pod Bradlom. I keď sa našim malým nádejným futbalistom nepodarilo vsietiť ani jeden gól, za ich veľkú bojovnosť, vytrvalosť a chuť športovať im patrí veľké uznanie. Keďže z dôvodu ochorenia nemal pán tréner Ľubomír Jankových k dispozícii taký počet hráčov, ako by bolo potrebné, turnaja sa zúčastnili iba títo chlapci: Šimonko Batka, Oliverko Petráš, Vilko Hodor, Miško Jankových, Jakubko Cibulka a Miško Michalík. Do ďalších zápasov im prajeme veľa športových úspechov.

rodičia

Opäť prevaha chlapcov

V poslednú januárovú sobotu si vyučujúce 1. stupňa splnili milú povinnosť – privítali na pôde základnej školy budúcich žiakov, deti, ktoré do konca augusta 2013 dovŕšia šiesty rok života. Krátky program terajších žiakov školského klubu a príhovor

pani riaditeľky si vypočulo 50 detí spolu so svojimi rodičmi. Následne boli rozdelení do piatich skupín. V nich absolvovali psychologický test zrelosti, sledovala sa správna výslovnosť i komunikačné schopnosti. Na pamiatku na zápis každé zúčastnené dieťa dostalo záložku do knihy, ktorú pre nich vyrobili žiaci navštevujúci školský klub. Do 1. ročníka bolo napokon zapísaných 42 detí. Opäť pôjde o výrazne chlapčenský ročník – s 28 chlapcami bude prvé písmenká zdolať len 14 dievčat.

J. Reptová

ŠPORT

Bežci z Brezovej

31. 12. 2012 – „Silvestrovský beh“ Senica 5,4 km

muži nad 50 rokov

M. Dobročan 12. miesto

muži nad 60 rokov

J. Varmuža 5. miesto

mladší žiaci

D. Borovský 4. miesto

Grand prix Záhorie za rok 2012

muži nad 60 rokov

J. Varmuža celkovo 4. miesto (zo 72 pretekárov)

ženy do 35 rokov

A. Borovská celkovo 7. miesto (zo 251 pretekárov)

Záhorácky pohár mládeže za rok 2012

najmladší žiaci

D. Borovský celkovo 2. miesto

Ján Varmuža

INZERCIA

Predám rodinný dom (3 izby, kuchyňa, kúpeľňa s WC) v tichej lokalite Brezovej pod Bradlom (Baranecká ul.) + vo dvore letná kuchyňa, pivnica, garáž a kôlna. Cena: dohodou. Telefón . 0905 953 572

Predám 4-izbový byt, 88 m2, Horný rad. Cena 33 000 €. V prípade rýchleho konania zľava. Kontakt: 0918 588 750.

Oznam

Výstava Ars salutem – pozdrav umením

V Dome umenia na Námestí SNP v Bratislave je v týchto dňoch nainštalovaná výstava členov Umeleckej besedy slovenskej pod názvom ARS SALUTEM - pozdrav umením, na počesť tohtoročných významných výročí a jubileí. Ako sa uvádza v katalógu výstavy: Je to fascinujúca príležitosť vzdať v prvom rade hold sv. Cyrilovi a sv. Metodovi a ich misijnému pôsobeniu, ktoré začalo pred 1150 rokmi. Tento pozdrav umením si zaslúži okrem iných i zakladateľ a prvý predseda nášho spolku UBS architekt Dušan Jurkovič, od narodenia ktorého uplynie 145 rokov. Medzi vystavujúcimi autormi sa prezentuje svojimi maľbami i brezovský výtvarník Pavol Blažek. Výstava malieb, sôch a grafík je pod záštitou Ministerstva kultúry SR a môžete si ju pozrieť do konca marca.

Blanka Juráňová

NÁZORY OBČANOV

Celý svoj život obetoval potrebám ľudí

Dňa 23. januára 2013 uplynulo 90 rokov od narodenia významného brezovského rodáka Ing. Juraja Reptu, ktorý je už, žiaľ, na večnom odpočinku.

Nepoznám významnejšiu osobnosť, ktorá by sa tak výrazne zaslúžila o rozvoj mesta Brezovej a bývalej Pružinárne a strojárne (PSB).

Do našej fabriky vtedajších Kovových tkanín (KTB) nastúpil do funkcie riaditeľa v r. 1964. Od jeho nástupu sa začal dynamický rozvoj fabriky i mesta. Pri jeho nástupe fabrika zamestnávala 460 ľudí a v roku 1986, kedy odchádzal do starobného dôchodku, tu pracovalo vyše 2200 ľudí. Samozrejme, tento úspech by nebol dosiahol bez podpory najbližších spolupracovníkov. Z nich spomeniem niektorých, ako Jána Reptu, bývalého partizánskeho veliteľa, Ing. Jána Tomáša, Ing. Jána Bzdúška (námestníkov riaditeľa), Jána Papánka, vedúceho zásobovania, Jána

Kostelného, odborníka na výstavbu. Boli tu ďalší šikovní a obetaví pracovníci. Nech mi to prepáčia, že neuvádzam ich mená.

PSB pod vedením Ing. Juraja Reptu patrila k najlepším nielen vo Výrobnohospodárskej jednotke (VHJ) Hutná druhovýroba, ale i v celom Ministerstve hutí a ťažkého strojárstva (FMHŤS). Bol to človek, ktorý vo vedení VHJ i FMHŤS vzbudzoval rešpekt. Mnohí mladí ľudia, nielen zo širokého okolia, ale i zďaleka prichádzali k nám za prácou a bytmi.

Pri výstavbe učilišťa na Brezovej i napriek nesúhlasu VHJ presadil výstavbu športovej haly, za čo si vyslúžil kárne opatrenie od generálneho riaditeľa VHJ s finančným postihom. Športová hala výrazne prispela k rozvoju športu na Brezovej, hlavne hádzanej.

O jeho morálnych a ľudských kvalitách svedčí i skutočnosť, že nežiadal podnikový byt, ale išiel bývať do družstevného bytu. To vyžadoval i od ďalších vedúcich pracovníkov preto, aby išli príkladom. Podnikové a štátne byty považoval pre potrebných zamestnancov s nižšími príjmami. Áno, i takí boli komunisti.

Ako mladík v období Slovenského národného povstania pôsobil ako partizánska spojka. Diaľkovo vyštudoval odbor hutníctvo na Vysokej škole banskej v Ostrave. Tešil sa z každej novootvorenej prevádzky, či dielne, z každého úspechu futbalistov, hádzanárov. Hrdý bol na úspešnú organizáciu motocyklových pretekov v ENDURE, pod taktovkou bratov Jakešovcov. Veľké úsilie venoval i rozvoju kultúry. Nezabudnuteľné sú tzv. "Celo-podnikové stretnutia zamestnancov v Matejkovej". Spomínam si, ako sa vyjadril po dobudovaní učilišťa: "Už teraz môžem aj zomrieť, keď sa nám to podarilo". Samozrejme, myslel to obrazne. Veď od otvorenia učilišťa, až do roku 1986, kedy odišiel do starobného dôchodku, ešte mnoho pozitívneho vykonal. Nejednen občan Brezovej sa vyjadril, že Brezovania z vďaky, čo pre Brezovú urobil, mu mali postaviť pamätník. Žiaľ, doteraz od jeho smrti v roku 1998 ani jedno mestské zastupiteľstvo nenapadlo tomuto človeku zriadiť čo i len pamätnú tabuľu.

Bodaj by aspoň sčasti vplývali súčasní vlastníci PSB a funkcionári mesta takým entuziaz-

mom smerujúcim v prospech zamestnancov a v prospech mesta, ako to robila generácia ľudí okolo Juraja Reptu. Preto si zaslúžia títo ľudia úctu a vďaka nás všetkých.

V bývalom veľkom okrese Senica sa snažil, aby sa Brezová stala významovo plnohodnotnou v porovnaní s mestami Senice, Myjavy, Skalice či Holíča. To sa mu úspešne aj darilo. Žiaľ, doteraz sme nenašli človeka, ktorý by pokračoval v jeho úsilí a pozdvihol Brezovú na vyššiu úroveň.

Jozef Ďuriš

ODCHOD VETERÁNA

V utorok 12. februára 2013 sme sa na mestskom cintoríne rozlúčili s **Ing. Jánom Bzdúškom**, do roku 1984 technickým námestníkom a prvým zástupcom riaditeľa n. p. Pružinárne a strojárne (predtým Kovové tkaniny), kde odpracoval plných 28 rokov.

Narodil sa 21. 3. 1925 v Brezovej - Štverníku, v rodine kopaničiarskeho maloroľníka. Do jeho nie najradostnejšieho detstva zasiahla vojna, počas ktorej sa stačil vyučiť za strojného zámočníka a zapojiť sa do ilegálneho protifašistického odboja. Plne sa aktivizoval vstupom do Reptovho oddielu, ktorý bol súčasťou Druhej československej partizánskej brigády M. R. Štefánika (veliteľ Viliam Žingor). V boji s vlasovcami v osade U Rafčíkov 6. 1. 1945 utrpel vážne zranenie... Po oslobodení dostal Československý vojnový kríž, Rad Slovenského národného povstania, odslúžil povinnú vojenskú službu, dobrovoľne sa zúčastnil bojov proti banderovcom a vstúpil do komunistickej strany. Potom si urobil maturitu a následne sa zapísal na SVŠT v Bratislave. Počas štúdia sa oženil s Máriou Filípkovou a po absolvovaní strojníckej fakulty nastúpil ako inžinier v roku 1953 do Turčianskych strojárni v Martine. V manželstve prišli na svet dcéra a syn... Očakávaný sa vrátil do rodiska v roku 1956, kedy sa v „jeho“ Štverníku nádejne rozrastala fabrika, budúca skutočná „matka živiteľka“ rodákov. Patril medzi prvých inžinierov v pracovnom kolektíve. Presadzoval sa prácou i nápadmi, známy bol originálnou verbálnou komunikáciou

s okolím... Zaujímali ho však i veci verejné. Patril k zakladateľom MO SZPB, bol prvým predsedom Stavebného bytového družstva v Brezovej pod Bradlom, istý čas i poslancom SNR, vyznamenali ho „Za zásluhy o výstavbu“... Aktivne a tvorivo žil aj po odchode na dôchodok, keď ako šikovný rezbár prezentoval svoje práce na dvoch výstavách. Hlavne sa rád obzeral za svojimi životnými etapami, a skúsenosti si nenechával len tak pre seba. V publikovaných memoároch zaspomínal na vojnové obdobie.

Stretnutia so zosnulým nikdy neboli nudné. Bol komunikatívny typ. Svoju ľavicovú orientáciu a príslušnosť ku komunistickej strane nikdy netajil. Po zmene režimu považoval trhovú transformáciu „pasky“ za katastrofu. Zostal hrdý, čo jeho „povstalecká generácia“ pre svoje rodisko z pohľadu ekonomického a sociálneho urobila. Neraz sa to udialo i za cenu riskantných technických a investičných akcií v prospech zamestnancov strategického podniku, ale aj obyvateľov Brezovej či blízkeho okolia. Bol nesmierne spokojný, že z jeho chotára zmizla chudoba a ľudia sa užívali doma. Pred rokmi, počas besedy so žiakmi pri Pamätníku SNP U Rehušov, zvedavým deťom povedal: „V podbradlianskom kraji je mnoho vojnových pomníkov, ale tým najkrajším pamätníkom oslobodenia, ktorý vidíte v krajine pred nami, je naša fabrika, meniac sa každým dňom na krásny a moderný závod.“ Mal pravdu, a to ešte netušil, s akou vehemenciou bude musieť na sklonku života brániť pred ideovými nepravdivými odkaz SNP! Veľmi si však cenil, že ho k 60. výročiu Povstania minister obrany demokratického Slovenska povýšil do hodnosti kapitána a pri príležitosti 63. výročia ukončenia vojny mu bolo priznané aj postavenie „vojnového veterána“.

Okrem rodiny, blízkych priateľov a bývalých spolupracovníkov, prišli sa s Jánom Bzdúškom rozlúčiť aj členovia oblastnej a miestnej organizácie SZPB. Spomínali na jeho oduševnené príspevky k histórii druhej svetovej vojny, nad ktorými však vyčnieval mŕtveho vrelý vzťah k rodisku, ostávajúci pre nás už dnes ako nepísaný odkaz rešpektovaného vyslúžilca. Česť jeho pamiatke!

-ŠS-

SPOMIENKY NA SNP V PODBRADLIANSKOM KRAJI

(Ukážka z publikácie Jána Bzdúška a Juraja Barana)

Ohne na Bradle

Po vytvorení vojnovéj Slovenskej republiky boli Česi z krajiny vyhostení a bolo nežiaduce stykať sa s nimi. Dokonca ani deti zo zmiešaných a nasilu rozdojených manželstiev, nemali sa s rodičmi stretávať. Vtedajší mocipáni vyhlasovali, že Židia a Česi sú najväčšími nepriateľmi Slovákov.

Prekážali im nielen Česi, ale všetko, čo pripomínalo bývalé Československo. Predseda vlády Vojtech Tuka preto prikázal odstrániť z tumby mohyly na Bradle nápis, že je tam pochovaný prvý československý minister vojny.

Za bývalej ČSR sa každoročne na bradlianskej mohyle v predvečer Štefánikovej smrti a v predvečer vzniku spoločného štátu zapalovali vatry, symbolizujúce slobodu a jednotu Čechov a Slovákov. Po vzniku slovenského štátu bolo klásť ohne zakázané.

Veliteľ partizánov Ján Repta bol rodákom spod Bradla. Generála Štefánika si veľmi vážil ako vzor vlastenca a príklad v boji za obnovu Československa. Veď práve z úcty k Štefánikovi boli pomenované Prvá a Druhá československá partizánska brigáda. No a do tej Druhej patril Reptov oddiel, ktorého veliteľ rozhodol, že 28. októbra 1944, pri príležitosti 26. výročia vzniku ČSR, budú na Štefánikovej mohyle horieť ohne.

Jeho rozkaz splnili dve družstvá partizánov. Naukladané drevo v štyroch roštoch mohyly poliali benzínom, podpálili a z Bradla sa stiahli na základňu. Okupační vojaci a ich domáci prisluhovači dorazili na miesto neskoro. Vatry horeli jasným plameňom na všetky svetové strany ako symbolický protest proti ľudáckemu režimu na Slovensku, ako dôkaz nepokorenosti ľudu pod Bradlom v jeho boji za slobodu a obnovu Československej republiky.

(1995)

Nostalgia na úspechy učilišťa

Súčasná Stredná odborná škola v Brezovej pod Bradlom vznikla v r. 1971 ako Odborné učilište strojárské pri podniku Pružinárne a strojárne, n. p. Už od svojho vzniku vstúpilo medzi učilištia a strediská praktického vyučovania v rámci Výrobnohospodárskej jednotky (VHJ) Hutná druhovýroba ako sebaistý subjekt, ktorý si v krátkom čase získal rešpekt a uznanie. V rámci VHJ pôsobilo na území bývalej ČSSR 14 podnikov a najväčšie z nich boli Železárne a drátovne Bohumín.

V rámci VHJ sa každoročne konali súťaže žiakov vždy v inom meste, kde sídlil materský podnik či závod. Nazývali sme ho Stretnutie učňovského dorastu a pracujúcej mládeže. Súťažilo sa v oblasti technickej tvorivosti mládeže, v individuálnych a kolektívnych športoch, ako i v kultúre. Táto súťaž trvala týždeň. Žiaci učilišťa z Brezovej patrili k najúspešnejším. Diplomy za dosiahnuté výsledky postupom rokov nebolo už kde vešať.

Neodmysliteľnou súťažou a tou najdôležitejšou bývala súťaž odborných zručností. Tá sa uskutočňovala v profesii sústružník a strojný zámočník, teda profesií, ktoré boli najrozšírenejšie v jednotlivých učilištiach a strediskách praktického vyučovania.

V tomto príspevku chcem upozorniť na najvýraznejšie úspechy v rámci VHJ v profesii sústružník.

Súťaž sa uskutočňovala v závere 2. ročníka. Už pri prvom vstupe do súťaže v r. 1973, ktorá sa konala v Bohumíne, kde naše družstvo v zložení Jozef Potočný z Holíča, Jozef Bureš zo Senice a Betka Batková z Brezovej p. B. vyhrali súťaž družstiev. Jozef Potočný vyhral súťaž jednotlivcov. V roku 1975 opäť v Bohumíne naši chlapci v zložení Pavol Václavek

z Dojča, Ján Brezovský z Jablonice a Viliam Masár z Hradišťa sa umiestnili na prvých troch miestach v uvedenom poradí. Tým aj samozrejme zvíťazili ako celé družstvo.

Súťaž odborných zručností sa organizovala v dvoch častiach – teoretickej a praktickej. Teoretická sa hodnotila 1/3 celkových bodov a praktická 2/3. Trvala týždeň. Po príchode a obhliadke strojov, kde sa konala praktická časť (stroje boli očíslované), nasledovalo losovanie súťažiacich podľa čísel. Druhý deň sa realizovala písomná teoretická časť súťaže a tretí deň bola praktická časť. Na štvrtý deň bol pripravený program – výlet – komisia zatiaľ vyhodnocovala súťaž a piaty deň sa uskutočnilo vyhlásenie výsledkov. Prví traja postupovali do rezortného – záverečného kola v rámci Federálneho ministerstva hutníctva a ťažkého strojárstva.

Úspech týchto našich súťažiacich bol o to hodnotnejší, že dvaja z nich pracovali na takých typoch sústruhov, ktoré predtým ani nevideli. Druhý v poradí bolo družstvo z Bohumína. Boli to tiež šikovní chlapci, chybou však bolo, ako sami priznali, že boli pod veľkým psychickým tlakom. V domácom prostredí sa totiž očakávalo, že treba konečne poraziť Brezovú. To sa im totiž nepodarilo za celé roky, odkedy naše učilište vstúpilo do tejto súťaže. No a tento spomínaný rok bol posledný, kedy sa vyučovala profesia sústružník. O rok neskôr sa už súťažilo v profesii obrábač kovov. Táto súťaž bývala „férová“, pretože hodnotiacu komisiu tvorili nezávislí ľudia. Predseda komisie bol učiteľ odborných predmetov Ing. Les, spolu s dvoma skúsenými majstrami z inej VHH. Oni vypracovali zadanie pre obe časti súťaže a zároveň súťaž hodnotili.

Vtedajší riaditeľ ŽaD Bohumín bol veľmi náročný a tvrdý. Preto i od neho bola úloha jasná – poraziť Brezovú. O tvrdosti riaditeľa neraz hovorili i tamojší majstri odbornej výchovy. Svedčí o tom i príhoda, ktorú mi rozprávali: Učňovské dielne boli riešené tak, že väčšina pracovísk medzi jednotlivými učebno-výrobnými skupinami nebola oddelená stenou. V tých rokoch žiaci v učilištiach nemali ešte 2-mesačné letné prázdniny, ale iba 4 týždne. Majstri aj so žiakmi chodili do tehelne, aby si vyrobili na tehly, ktoré by použili na výstavbu priečok oddelujúcich jednotlivé učňovské pracoviská. Tak tieto priečky aj svojpomocne postavili. Keď už ich mali hotové, prišiel náhodou na kontrolu podnikový riaditeľ a vidiac postavené priečky sa pýtal: „A tohle co má být?“ Majstri odpovedali, že priečky slúžia k skvalitneniu práce, aby sa vzájomne nerušili. Riaditeľ dal pokyn priečky zbúrať a hneď to museli urobiť.

Vo federálnom kole sa zúčastnilo 33 družstiev. Porovnávali sme sa s mnohými gigantmi československého priemyslu. I tu sme boli vždy na poprednom mieste. Najväčší úspech dosiahli v r. 1976 žiaci Miroslav Janoviček z Prietrže, Ján Jankovič z Borského Mikuláša a Štefan Horiaček z Priepasného, vyhrali súťaž v učilišti ČKD Praha, kde Janoviček vyhral i súťaž jednotlivcov. V r. 1978 v učilišti

ti VSŽ Košice naše družstvo zásluhou Pavla Kaščáka z Prietrže a Jána Smíkala z Borského Mikuláša získalo 2. miesto a Kaščák bol v jednotlivcoch tretí.

Po roku 1989 súťaž postupne strácala na kvalite, organizovala sa po krajoch. Bolo stále menej peňazí na jej organizáciu a zostavenie nezávislej komisie, doba súťaže sa skrátila a súťažiaci často odchádzali znechutení, lebo súťaž bývala neférová.

Myslím si, že je len málo tých absolventov bývalého OUS v Brezovej p. Br., ktorí súhlasia s názorom, že výchova vtedy nebola dobrá a zlé správanie časti súčasných žiakov spôsobila výchova ich rodičov pred rokom 1989.

Jozef Ďuriš

Zabíjačka na Brezovej

Na Brezovú chodím veľmi rád. Je to môj rodný kraj, ale aj pekné mestečko obklopené horami, kde si chodím oddýchnuť, prejsť sa a v zime bežkovať. Aj cudzincom, ktorí boli na našej svadbe, sa tu veľmi páčilo a stále sa pýpujú, kedy môžu zasa prísť. U nás je vždy zaužívané, keď prídem domov, že na privítanie ma čakali pečené klobásy, jaternice s opekanými zemiakmi a kyslou kapustou. Zabíjačky poznám z domu, veď sme vychováli nejedno prasiatko. Dokonca sme im dávali aj mená. Keď sa mali zabiť, tak nám to bolo veľmi ľúto. Moja manželka Chanda nepozná takúto pravú zabíjačku. Nestretla sa s tým doma v Nepále, ale ani vo Viedni. Tešila sa na ňu, lebo to poznala iba z nášho rozprávania. Na zabíjačke nás milo privítali p. primátorka Eva Ušiaková, p. Branislav Kovačech, od ktorého mávame chutné klobásy a tiež môj dobrý a vždy ochotný učiteľ autoškoly Dušan Michalička.

Pochutili sme si na pečenom rebierku, jaterniciach, klobásach a tiež na mojich obľúbených šiškách. Horúce varené víno nás zohrialo, ale aj chutilo, dokonca lepšie ako vo Viedni na vianočných trhoch.

Ľudové tradície a zvyky sú nám veľmi blízke. Je úžasné, že ľudia v tomto uponáhľanom svete sa dokážu chvíľu zastaviť a potešiť sa z týchto krásnych akcií, ktorých by malo byť viac a nedopustiť, aby vymreli. Ďakujeme.

S pozdravom

Chanda a Lukáš Plačko, Viedeň

CIRKEVNÉ OZNAMY

- 05.03. (utorok) 17.00 hod. pôstna večie-reň v zborovej sieni.
- 07.03. (štvrtok) 17.00 hod. pôstna večie-reň v zborovej sieni.
- 10.03. (4. nedeľa pôstna, Laetare) 10.00 hod. hl. sl. Božie. 14.00 hod. stretnutie evan-jelických žien s prislúžením velebnej sviatosti večere Pánovej pre seniorov.
- 11.03. (pondelok) 10.00 hod. stretnutie mamičiek s deťmi na fare.
- 12.03. (utorok) 17.00 hod. pôstna večie-reň v zborovej sieni.

- 14.03. (štvrtok) 17.00 hod. pôstna večie-reň v zborovej sieni.

- 17.03. (5. nedeľa pôstna, Smrtná, Iudi-ca) 10.00 hod. pašiové služby Božie v chráme Božom.

14.00 hod. nešporné bohoslužby v Priepas-nom.

- 18.03. – 21.03. (pondelok – štvrtok) 17.00 hod. modlitebný týždeň v zborovej sie-ni.

- 22.03. (piatok) o 17.00 hod. zakončenie pôstneho modlitebného týždňa s prislúžením velebnej sviatosti večere Pánovej.

- 23.03. (sobota) seniorátny konvent so začiatkom o 9.00 hod. službami Božími v kostole.

- 24.03. (6. nedeľa pôstna, Kvetná, Palma-rum) 10.00 hod. pašiové služby Božie.

Po službách Božích bude prislúžená ve-lebná sviatosť večere Pánovej. 14.00 hod. ne-šporné bohoslužby.

- 25.03. (pondelok) 10.00 hod. stretnutie mamičiek s deťmi na fare.

- 28.03. (Zelený štvrtok, Dies viridium) 17.00 hod. večerné bohoslužby v kostole s prislúžením velebnej sviatosti večere Páno-vej.

- 29.03. (Veľký piatok, Parasceve) 10.00 hod. Veľkopiatočné pašiové služby Božie s prislúžením velebnej sviatosti večere Páno-vej. 17.00 hod. večerné bohoslužby s prislúžením velebnej sviatosti večere Pánovej. 22.00 hod. Veľkopiatočné nočné modlitby v kostole.

- 31.03. (1. slávnosť veľkonočná, Pascha, Vzkriesenie Pánovo, Resurrectio Domini) o 10.00 hod. slávnostné služby Božie. 14.00 hod. slávnostné nešporné bohoslužby v zbo-rovej sieni.

- 01.04. (2. slávnosť veľkonočná) o 10.00 hod. slávnostné služby Božie, po skončení bude prislúžená velebná sviatosť večere Pá-novej.

- 03.04. (streda) 18.00 hod. biblická hodi-na v zborovej sieni.

- 07.04. (1. nedeľa po Veľkej noci, Qua-simodogeniti) 10.00 hod. hl. sl. Božie. 14.00 hod. nešporné bohoslužby.

Každý piatok o 16.30 stretnutie dorastu. Každý piatok o 17.30 spoločenstvo evanjelickej mládeže. Každá nedeľa o 10.00 detská be-siedka. Všetko v priestoroch bývalej ev. školy (Dom služieb).

Ev. a. v. farský úrad

POĎAKOVANIE

Úprimne ďakujeme všetkým príbuzným, pria-telom a známym, ktorí odprevadili dňa 12. febru-ára 2013 na poslednej ceste nášho drahého man-žela, otca a starkého Ing. **Jána Bzdúška**, ktorý nás opustil vo veku nedožitých 88 rokov.

Ďakujeme za kvetinové dary a prejavy sústras-ti, ktorými ste sa snažili zmierniť náš hlboký žiaľ. Poďakovanie za dôstojnú rozlúčku patrí p. Vierke Dobrovodskej a ženskému speváckemu zboru. smútiaca manželka s rodinou

SPOMÍNANIE

Chcela si vidieť more, zostali len mušličky na Tvojom hrobe. Šťastie, lásku, spokojnosť, ani ti ti sudičky do vienu nedali. V šestnástich si zaspala ako tá Šípková Ruženka.

Dňa 2. februára 2013 uplynulo už 7 rokov, čo nás opustila naša drahá **Olinka Plačková**. Prosím, kto ste poznali jej usmiatu tvárku, venujte jej spolu s nami tichú spomienku.

S láskou spomína rodina Plačková.

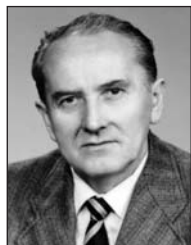

Dňa 6. februára 2013 uplynul jeden smutný rok, čo nás navždy opustil náš milovaný manžel, otec, dedko, pradedko, brat, švager a svät **Štefan Plačko**. Kto ste ho poznali a mali radi, venujte mu s nami tichú spomienku.

S láskou a úctou spomína manželka a syn s rodinou.

Dňa 13. februára 2013 uplynulo 15 rokov od úmrtia nášho drahého manžela, otca, starého otca, kamaráta **Jána Kriška**. Všetci, čo ho poznali, s tichým zastavením si spomenú a tí, čo ho mali radi, sa zastavia pri hrobe a zapália mu na pamiatku sviečku. Chýbaš nám.

Spomína manželka so synmi a dcérkou. Česť jeho pamiatke.

Dňa 22. februára 2013 uplynuli 3 roky a 11. marca 2013 uplynú 10 rokov, čo nás navždy opustili naši rodičia, starí rodičia a prastarí rodičia **Martin Vyduřek** a **Jozefa Vyduřková, rod. Košíková**. Kto ste ich poznali, venujte im spolu s nami tichú spomienku.

S láskou spomínajú deti s rodinami.

Hoci si odišiel bez slova a na rozlúčku nebol čas, spomienky na Teba zostanú navždy v nás.

Dňa 24. februára 2013 uplynú smutných 15 rokov, čo nás navždy opustil náš drahý manžel, otec a dedko **Jozef Zafčík**.

S láskou a úctou spomína celá rodina.

Milovali sme ho a on miloval nás, tú lásku v našich srdciach nezmenil ani čas. Dňa 24. februára 2013

sme si pripomenuli druhé výročie úmrtia nášho drahého manžela, otca, dedka a pradedka **Štefana Boora**.

S láskou a úctou spomína manželka, deti s rodinami a ostatná rodina.

Odišiel si ako sen. Nepovedal si ani zbohom, už neprídem. Do srdca sme si dali Tvoje meno vryť, aj keď nie si s nami, v našich srdciach budeš navždy žiť.

Dňa 3. marca 2013 uplynulo 10 rokov, čo nás navždy opustil náš drahý manžel a otec **Ján Poláček**.

S láskou spomínajú manželka Oľfia, syn Ondrej a dcéra Lenka.

Dňa 5. marca 2013 uplynú štyri smutné roky, čo nás navždy opustil náš milovaný manžel a otec **Pavol Gregor**. Kto ste ho poznali a mali radi, venujte mu spolu s nami spomienku.

manželka s deťmi

Dňa 6. marca 2013 uplynul rok, čo nás opustil náš drahý **Jaroslav Mikláš**, na ktorého s láskou spomína manželka Marta s deťmi a ostatnou rodinou.

Dňa 9. marca 2013 uplynú rok od smrti Mgr. **Jána Iždinského**. S láskou spomínajú mama, sestra Anka s rodinou, spolužiaci a priatelia zosnulého zo Spoločnosti M. R. Štefánika.

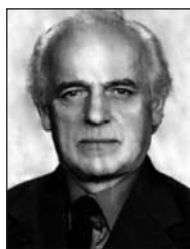
Čas ťiško plynie, ale spomienky zostávajú ...

Dňa 12. marca 2013 uplynú 6 rokov, čo nás navždy opustil milovaný syn, otec, manžel a brat **Peter Gabriš**. Kto ste ho poznali, venujte mu s nami tichú spomienku.

S láskou a úctou spomína celá rodina.

Už nevidíš slnko, krásny deň, na brezovskom cintoríne sníváš svoj večný sen. Už niet návratu ani nádeje, len cesta k hrobu nás k Tebe zavedie. Odišiel si od nás, my zostali sme v žiali, ale vždy budeš v srdciach tých, ktorí Ťa milovali.

Dňa 16. marca 2013 uplynú smutný rok, čo nás navždy opustil náš manžel, otec, starý a prastarý otec **Samuel Duga**.

Na spoločne prežité chvíle radosti i smútku s láskou a úctou spomínajú manželka, dcéry Milka, Zuzka a Betka s rodinami.

Dňa 29. marca 2013 si pripomínáme prvé výročie úmrtia našej mamy, starej mamy a prastarej mamy

Márie Poliakovovej. Zároveň sme si dňa 19. januára 2013 pripomenuli 10. výročie úmrtia otca a starého otca **Štefana Poliaka**.

Kto ste ich poznali, venujte im spolu s nami tichú spomienku.

Spomínajú deti s rodinami.

Dňa 5. apríla 2013 uplynú 8 rokov, čo nás navždy opustila naša mama, babka a prababka **Judita Vorešová**. Kto ste ju poznali, venujte jej spolu s nami tichú spomienku.

S láskou a úctou spomína rodina.

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

Jubilanti v mesiaci februári:

Alžbeta Juríčková, 92 rokov
Mária Mancová, 90 rokov
Božena Ábelová, 86 rokov
Anna Michalcová, 86 rokov
Vlasta Sládková, 85 rokov
Ján Círan, 83 rokov
Štefan Mosnáček, 83 rokov
Ján Sopóci, 83 rokov
Miloš Závodný, 83 rokov
Mária Danková, 82 rokov
Irena Ratkošová, 82 rokov
Štefan Repta, 82 rokov
Anna Gavurníková, 81 rokov
Anna Gažová, 81 rokov
Alžbeta Karlíková, 81 rokov
Alžbeta Frýdlová, 80 rokov
Samuel Rehtoris, 80 rokov
Anna Zatková, 80 rokov
Ján Cigánek, 70 rokov
Viera Medvedová, 70 rokov
Anna Slezáková, 70 rokov
Oľga Závodná, 70 rokov

Narodili sa:

Lukáš Gyürke
Hana Škápiková

Manželstvo uzavreli:

Peter Barčák, Katarína Furková
Ján Sadloň, Ivana Nosková

Zomreli:

Ing. Ján Kendra, 70 rokov
Helena Čerešníková, rod. Geschwandtnerová, 90 rokov
Ing. Ján Bzdúšek, 87 rokov
Alena Slobodová

Novinky spod Bradla - informačný mesačník mesta Brezová pod Bradlom

Vydáva Mesto Brezová pod Bradlom, Nám. gen. M. R. Štefánika 1, 906 13 Brezová p. Br., IČO: 309 443, e-mail: mesto@brezova.sk. Redakčná rada: A. Fedorová, J. Kazičková, T. Malková, J. Reptová, M. Valihora. Zodpovedná redaktorka: Gabriela Plačková, tel.: 0915 878 004. Redakcia si vyhradzuje právo príspevky skrátiť, redakčne upraviť, neuverejniť. Zodpovednosť za obsah písomných a fotografických materiálov nesú autori. Vydavateľ nezaručuje pravdivosť informácií obsiahnutých v platenej inzercii. Zlom: LINEA-grafická dielňa, Brezová pod Bradlom. Tlač: gh studio, Senica. Náklad 1 300 kusov. Povolene pod č. 3/93 OU Senica. Uzavierka 20. v každom mesiaci. ISSN 1337 - 6101, EV 2892/09.